

men som Flertallet stemte ud. En anden Forskel, som ikke har noget med Sagen at gøre i denne Forbindelse, var den, at Flertallet opstillede de indstillede i den Orden, hvori man ønskede dem, medens Mindretallet ønskede dem opstillede i alfabetisk Orden. Der var fuld Enstemmighed baade i Kommissionen, Udvalget og Byraadet om de 8, og overalt var der bestemt Flertal imod at medtage Lærer Jørgensen. Hvad var nu Grunden til, at man ikke vilde have ham. Var den maaske politisk? Nej, det ses bedst af Indstillingen paa de 8, idet den nemlig omfatter 3 Højremænd og 5 Venstremænd. Var det maaske Hensynet til, at Jørgensen var ansat i Friskolen? Nej! Den ærede Minister oplæste forleden Dag sin Resolution, som han havde afgivet i Anledning af Departementets Indstilling, og i denne Resolution, som jeg senere skal komme tilbage til, udtalte den ærede Minister gentagne Gange, „at han (Jørgensen) ikke er opført paa Flertallets Liste, saaledes som paa Mindretallets, skyldes *kun* det Hensyn, at han er ansat ved en af de kommunale Friskoler“. Det staar i Ministerens Resolution. Ministeren nikker, hvad der antagelig er tilladt, og det er altsaa rigtigt. Ja, men enhver, der er kendt med denne Sag, vil vide, at denne Paastand aldeles ikke er vederhæftig. Det fremgaar for øvrigt til Overflod af selve Indstillingen. Thi af de otte, der var Enighed om at opstille, ere de 6 Lærere ved Kommuneskolerne i Aalborg, deraf de 3 ved Betalingsskolen, *de 3 ved Friskolen*, og jeg tror aldrig, man i Aalborg, hverken ved denne eller lignende Lejligheder, har taget ringeste Hensyn til, om Ansøgerne vare ansatte ved den ene Skole eller ved den anden; og jeg maa tilstaa, at det tager sig egentlig nærmest komisk ud, naar Ministeren i Fortsættelse af denne urigtige Paastand tilføjer: „Men det maa anses for uheldigt og kan ikke billiges, at Lærerne ved Betalings- og Friskolen saaledes skulle betragtes som to hver for sig afsluttede og afskildrede Klasser“. Det er jo ganske utroligt, at Ministeren kan fremsætte noget saa ganske urigtigt her i Tinget, da han jo maa være vidende om, at *alle Instanser* have indstillet uden Hensyn til, om vedkommende Ansøger var Lærer ved Betalingsskolen

eller ved Friskolen. Der var ingen, som havde tænkt sig, at de to Grupper virkelig skulde kunne saaledes sættes i to hver for sig afsluttede og afskildrede Klasser. Denne Anke fremsatte Ministeren mod Skoleautoriteternes Indstilling, uagtet han jo ikke kan være uvidende om, at han savner enhver Grund dertil. Thi hvad er Ministerens Mening egentlig? Har han — hvad man næsten skulde tro — overhovedet kun beskæftiget sig med den ikke indstillede Hr. Jørgensen, og har han slet ikke gjort sig bekendt med Flertallets Indstilling? Nej, Raadets Indstilling har ganske sikkert kun været præget af Hensynet til Skolens Vel, og det var samme Hensyn i Forbindelse med Kendskab til den Mand, der nu er ansat, Lærer Jørgensen, som bevirkede, at Flertallet gennem alle Instanser modsatte sig, at denne Ansøger blev medtaget i Indstillingen.

Med Stillingen som Overlærer ved Aalborg Betalingsskole er der ifølge Ministeriets Bekendtgørelse med Overlærergerningen forbundet følgende fire Ting: For det første et ret betydeligt Regnskabsvæsen, for det andet Stillingen som Skoleudvalgets Sekretær, for det tredje Forpligtelse til at føre Tilsyn med Privatskolerne og for det fjerde Forpligtelse til eventuelt at overtage Stillingen som Inspektør over Kommunens hele Skolevæsen. Se disse Forpligtelser indeholdt Opslaget. Men saa vidt jeg ved, indeholder Hr. Jørgensens Kaldsbrev mærkeligt nok intet om det sidste. Ministeren har ganske sikkert selv fundet, at det dog ikke gik an at tænke sig denne Forpligtelse realiseret overfor den, som blev udnævnt. Ved denne Embedsbesættelse i Aalborg gjaldt det om at finde en Mand, som kunde afløse afdøde Østergaard, som i den Tid, han har været Forstander for Betalingsskolen, har drevet den stærkt i Vejret, nemlig fra oprindelig 100 til 11 à 1200 Elever. Mod denne Betalingsskole har der i mange Aar været ført en ret stærk agitatorisk Virksomhed, i første Række af den Mand, som nu er sat i Spidsen for Betalingsskolen, og det er en ret bedsk Mundfuld, at han er bleven det.

Disse forskellige Instanser vare altsaa bestemt af den Opfattelse, at de ikke paa nogen Maade kunde forsvare overfor Skolen